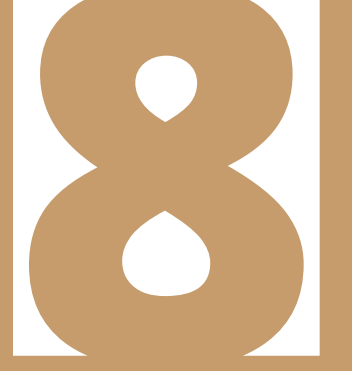

28.
ARKADAŞ Z. ÖZGER ŞİİR ÖDÜLÜ
'23
6 Mayıs 2023

Ş İ İ R S E R G İ S İ

ARKADAŞ Z. ÖZGER ŞİİR ÖDÜLÜ
Handenur Dayıca (Kan Gövdeyi Tutunca)

- Rika hattıyla yazılmış bilet
- Başsağlığı
- Büyüdüğüm yerleri anlatmak
- Acuze
- İki"

ARKADAŞ Z. ÖZGER ADI ANILMAYA DEĞER GÖRÜLENLER

Asaf Zaman

- Ordasın tam yerinde
- Memnuniyet Anketi

Bengi Berk

- Tutarsın ağzında
- Dünyaya dövülmüş

Bilgehan Tuğrul

- Zebra belgesi
- Neden terk edilir cüce atlar

Şura Aykan

- Gülercin
- Hangi yaraya meryem

Yiğit Bağcı

- Anneler çocuklarını doğurmadan öldürür
- Yoklar kabristanı

28.

ARKADAŞ Z. ÖZGER ŞİİR ÖDÜLÜ '23

6 Mayıs 2023

rika hattıyla yazılmış bilet

hadi kalkın hep beraber filistin bandosuna katılacağız
mücahidler ve savaş suçları bizi kucaklayacaklar
ben torpidoya kollarımı utancımı bazı eşyalarımı bıraktım
mirasımın taksiminde onları unutmasınlar

kusacaksanız burada duralım haram topraklarda ifrazat olmaz
iyiyse biraz ağlayın sonra marşlar çalacağız
mushafları aranızda bölüşün artık ben bıktım
aynı ezberi ay takvimiyle saymaktan

bugün vicdani retçilerle aynı savaştaysak
silah kuşananın, baskın özgür basın, karar kıyamın burada
silahlar niye siyah ve neden gönüllüyüm talimlere

bizi şeddelerle tekzip ederler belki ancak
kızları okula almıyorlar artık afganistanda

hiç mola vermeyeceğiz davullar gevşerse çalınmaz
tavafınıza dikkat edin kabenin örtüsü pelerin mi deyyuslar

Handenur Dayıca

başsağlığı

yaşamının saydam buğular üzerine ince gül dallarıyla
çizmek olduğunu kara kaderleri
öğretmiyorlar bize dünya yerlerinde
ve tabi şehirler arasında fark olmadığını gamda

aile sofralarında tabak çizenlerin her biri
kendi gündemini cehennem meydanında siyaset saydıkça
evde bir ses olsun diye diye
kainatı sarsacak kutular icat edildi sonunda
sofradan kalkan tabağın izinde dolaşırken anlarsın ölümün boşluğunu
cenaze yemeklerinin tadı damağında

yaşamak utancıyla
aynı rahmi paylaşmanın kirası
ödenemez kardeşler arasında

Handenur Dayıca

büyüdüğümyerlerianlatmak

ne analogi ne felsefe
şu çıkmaz sokağın köşesinde ciğerime hiç değmeyen sigara
bizzat allahtan bizim çocuklara iletilen cennet vaadini anlatınca
inandırıcılığı artıran bir duman doğurmak için yanıyor
aracılardan elçilerin garantili hesapların hiç sevilmediği bu oyukta
bir harabe mülkiyetini bile ayıplarız
anamız atamız da yoktur bu bizi kötü kılıyor
yaşamının direncini kıra kıra fakat incitmeden bıçakları
sabaha karşı ileteceğim ilk vahyi tutkuyla
yüzüme tükürerek utandıramaz hiçbir melek beni
bunu en başta şeytan biliyor

Handenur Dayıca

acuze

ucube karının teki diyecekler ardından bunları okuyunca
geçimsiz suratsız hiçbir halden anlamaz kabzımallarla selamlaşmaz
o sırada ben tekerlemeyle seçtiğim bir mahkeme önünde
kişisel tarihim yakarak gözdağlarını tırmandıracağım hepinize
hepinizi sıra dayağına davet ediyorum bütün hazırollar adına
son kez uyarıyorum toprağım bol olsun tahtalar beni tutamaz

sıradaki feribot size gelsin
gelsin üç oda bir salonunuzda hayrat gibi dursun
mülallahındır diye diye yırttım şile bezinden sırtımı
eh bundan sonra harami gözünüzü ateş doyursun

hazır ol rahat esnek bir vals olsun yeni ülkeniz
bizim mahalleye de uğrasın biraz modern sanat
mahkemeler halt etmiş sizi yarın sabah düelloya çağırıyorum
yüzüme karşı küfredin diye sizi yüreklendiriyorum
yüzünün astarı yırtılmış diyecekler ardından bunları duyunca
arsız hayat düşkünü leş kargası doksanları bile sevmez
sonuçta ben en yakın müsamerede
protokolü kazıklara oturtup gülümseyeceğim sahnede
siz de buyrun yalnız delirmenin tadı olmaz

Handenur Dayıca

28.

ARKADAŞ Z. ÖZGER ŞİİR ÖDÜLÜ '23

6 Mayıs 2023

iki"

cennette su taşıdığım rüyaların tabir edildiği temmuz gecelerinde
sabiliğim bir rivayet miydi bir imtihan mı
bu dilemmayı kuyulara doğru üfleyerek gecede
ve sinsice geçiştirerek yaşlı insanların cebir sorularını
kendimi evlat ediniyordum

sac ekmekleriyle örülürdü sokağımız bu yüzden arka bahçeler iyi
bıçaklarla veya krizlerle ölürdü komşularımız bu sayede tanıdık kanı

beni çağıran kimdi çocukluğumun akşam ezanında
allah mı ev mi

Handenur Dayıca

ordasın tam yerinde

birden başlıyor sevmesi
maddenin içinde sırrın içinde
güzel geliyor iyi hissettiriyor var olması
bu kökten bir dönme merakı kendiliğe
mümkün mü ki
daha binlerce şeyin üzerinde
ters çevrilmiş haliyle anlatılan kitabın
bu yeşil gözlüler bunlar da diğerleri
belki diyorsun hayat güzel
belki dediğinde yuvarlandı tepedeki taş
bir yeri olsun isterdi
artık yok
şimdi sen tutacaksın sıcaklığını

tamam dünya güzeldi
ağaçlar denizler ve kuşlar
gökyüzü güzeldi amenna
bir gülün yağmurda kokması
tamam inkar edemem güzeldi
ama ben hep sana baktım...

Asaf Zaman

memnuniyet anketi

her an değişebilir burda olmanın gerekliliği

utancı kalır düşeni kaldırmayanın
iyiyi yuhalayanın müziği susturanın
bu acıyı paylaşmayanın

ama kalacaksa bana kalsın sıcaklığı iki küçük elin
müdanasız bakışın pür telaş nefesin
bütün serveti hayat olanın
ve şunu demeyi denemeliyiz
zenginlik dünyayı bozan bir korkudur

ama memnunum yine de
aksini söylese de iktisatçılar
dünya mutluluk endeksi
güneşten topraktan ve sudan
havayı umutla dolduran bahardan
insan sevmeyi bilirse kapanır
dünyaya düştüğünde oluşan boşluk...

Asaf Zaman

TUTARSIN AĞZINDA

insanları böyle

küçük izliyorum
allah ne diyor içinden

merak ediyorum
soluyorum, soluyorum
kocaman oluyorum
baksan incir çekirdeğini
doldurmuyorum
sorsan kimseden aman dilemiyorum
ama kırılğan bir mumya çocuğum
umudu yosun tutmuş bir
karton bebeğim
niye bütün bu
profesyonel şefkat
ücretli vezne
iğdiş edilmiş üzüm
yorulmuş kadınlığım
bir kadeh şalgam suyu
diz çökmüş erkekliğim
uyuklarım
karnım
diz kapaklarım
sancı gibi sen
tutarsın ağzında

Bengi Berk

28.

ARKADAŞ Z. ÖZGER ŞİİR ÖDÜLÜ '23

6 Mayıs 2023

DÜNYAYA DÖVÜLMÜŞ

bizim gibiler
dünyaya dövülmüş acı üzüm çekirdekleri
imkanları orta yerinden çatlatıyorum
sızan kanım bu kokuyu tanıyorum
alışmam lazım
fatura ve çek diye not düşmüşüm buraya
aslı var mı bilmiyorum
henüz oje sürdüm ellerimdeki kire
erkek beklemem gerek
bebek beklemem gerek
ama homojen arzular beliriyor

erojen bölgemde
ve tanrım
homoerectusun ne işi var bu denklemde
yumuşak bir düşüş belleğime
beyaz ışıkta nasıl görünürsün bilmiyorum
beyaz ışıkta nasıl öpüşürsün
ve duy
kendisi için soyunmuş bir kadın

evrendeki tüm ateşleri yakabilir

Bengi Berk

zebra belgesi

annem siyah beyaz fotoğrafları atmazsa
zebra olacağım bab
birkaç ağaç yiyip geleceğim sana
beraber oynayacağız alın yazmaca
benim parmağım yandığında
kanamayacağına söz verirsen
bir sigara alacağım sana,
iki bin
yazları çalınan yengecimizi bulup fotoğraf çektiğimiz,
yıldızlar kayarken ölmeyi hiçbirimizin dilemediği bin.

annem siyahlarla beyazları atmazsa
zebra olacağım bab
bu beni zayıf ve uzun gösterecek
belgeseller de ekran yıldızı olacağım
çok maaş alacağım çok
ay'a taşınıp sana yakın olabilmek için.

bir holigana saçlarımı kısacık kestirmek
ve evlere girip televizyonları kırmak istiyorum bab

hayır ben olamam, olmayacağım
lunaparkta terk edilen çocuk, dönme dolaptan atlayan
ben olamam hayır, günahlardan kanayan ve sonsuz cehenneme yazılan
yanağımdaki çukur belki de bundan ./_.
annem fotoğrafları atmazsa
ben atacağım bab

Bilgehan Tuğrul

neden terk edilir cüce atlar

korkuyorum milan
babamla yaptığımız ev devrilmiş ağaçlarımıza
uzak iklimlerde uzak çocuklar mı vardır
hepsi bir başka bakar bir başka kokar
ateşim çıkınca babam bana içi deniz dolu bir balık alır
sanki tüm uzaklar yakınlaşır

yandığım kandığım yok mu
uydurulmuş mu bu otopsi
nasıl dayanır peri kalbim hiçsizliğe
ben onu çok sevmiştim milan,
bütün rüyalarda yara izlerine barkod yapıştıran
tanrılar vardır
128 dikişli şiir gibi
bazen sonunun geldiğini düşününce insan
büyük bir boşluk düşer karnına
babam da artık araba arkalarına saklanmadığından
çıkamıyorum bu günah korkusundan
korkuyorum milan
aşure yapmadığım için tanrım beni daha az mı sevecek?

annelerimiz irislerimize basar bazen
belki farkında olmadan, yani yanlışlıkla
belki hayatı anlamamız için, öyle dosdoğru
neden hangisi bilemem
terk edilir cüce atlar milan
işe yaramayan hiçbir şeye yer yoktur
erken ölünür vurulur genç hayâller

kimse çıkmaz sandığımız gibi
kalp kırıklığı güçsüzlüğe iyi gelir
bu yüzden sevdiklerimiz gitmeyi iyi bilir.

fidanlar ağaç olmaz milan
insanlar birbirlerini asmasınlar diye,
sonsuz boşluğu yutar modern çocuklar
modern şiirlerde modern acılar çekildiğinden
ormanlar yangınlarla görücü usulü evlendirilir
sevgiler büyütülmez milan
hepsi eskilere verilir.

korkuyorum işte anla artık
insan ne yaşayabiliyor ne ölebiliyor
arafta bulunmak bulunamamak gibi
neden terk edilir cüce atlar milan
içimizdeki duygular bir gelenekten ibaret
işe yaramayan her şeye yer var
cüce atlar hariç

nasıl da dönüştü biri beni bulsun biri beni vursuna
sen de korkmuyor musun?
milan.

Bilgehan Tuğrul

28.

ARKADAŞ Z. ÖZGER ŞİİR ÖDÜLÜ '23

6 Mayıs 2023

Gülercin

İnsan bilmez ne yaşadığını her zaman
Bana bir vaha gönder
Ellerim bi çocuğun ellerinde ufalandı
yine de tutabilirsin
İki kere bir ay sonrası için üç kere geçen hafta...
Ay kanımı kaynatırken sen kuşlar ölünce de bana uçuşu hatırlatabilirsin
Ben geçiririm suları kılıçtan
Tüm cesetler kirli kalacak bu saatten sonra
Bırak yansın
Sen bi hayatı çok güzel berbat edebilirsin
beni içimde öldürebilirsin
(aynaya karşı)
Sen beni iyi ki var edebilirsin
gecenin karnında
Beni doğurabilir annem yeniden

Duraklarda ellerimi ovuşturdum şehri silahsız teslim ettim
Bi evde nasıl yaşanır nereye ev denir bilmiyorum
Tek kalmadım ama çok yalnız kaldım
Bi anahtar sahibi olmamak kimsesiz hissettirir insana
Deniyorum tırnaklarımı geçirmeyi bi koltuğun kenarına
Hayatın neresine kaysam bana yer kalmıyor
alanı kusursuz yönetemiyorum
Cidden insan ihtiyaç duyuyor bir balkona

Dörtle üçü topladım dokuz buldum
Mart, sırtımdan in artık.
Göğsümden gitmiyor şubatın eksik ağrısı
Atlarım atlansa da atlasam şu âtil göklere
Ah desem ne iyi atlattık tek başımıza
Tetiği bi başka tutkulu çeksem
gözlerimin kenarlarını bu kez bununla aydınlatmam
Ağzıma çakıl taşları doldursam
sana daha temiz bir diksiyonla veda edebilmek için
Bütün deliliklerime pamuk tıkasam

Bana kızma
Çünkü ben günde üç kere ölümü düşünür,
Bir kere gökyüzüne bakarım

Şura Aykan

Hangi Yaraya Meryem

Kalp altı yaşına kadar büyüyormuş
Sahi seni ne büyüttü?

Var diyorsan vardır allah
yok diyorsan yok senin için
Yalnızlığım bundan mıdır?
Rabbi terk etse fark eder mi insan
Darılsa hisseder mi?
Aynaya karşı diyemem
benim aynalarım putlar kırılırken arada kaydadı
Yüzümü unuttum
kimliğim kadın

Anne
Bi süredir yüzümü topluyorum yastıktan
Canıma kıymamak için cebimde çiçek tohumları taşıyorum
Ağaç diktim geçen gün ama bu bi kanıt değil çabaladığıma
Değil mi?
Çiçek tohumu taşımak pasif direniştir bana inan
Yaşamın dizlerine indirmektir yumruğunu gökten

Gök benim kalabalıktan yırtılan sesim
elimi bastırduğım göğsüm
hışımla geriye ittiğim üç tel saçımdır
Aldığım iki nefes
benim kırmızı begonvilim
Sarı kalansom
Benim bu zamana kadar ölen tüm çiçeklerim
Gök teolojik sorgulamalardan azade bir teslimiyetle benim inşallahımdır.

Elif be te se (peltek) tamam da
Hocam nolur izin ver nefes alayım
Araya girme bi şey anlatıyorum
Biliyorum asla makbul olamayacağım
kadın doğmuşum
eksiği var fazlası yok

Hocam
'Kadın dediğin' diye başlama söze
bırak da yaşayayım

Hepimizin asıldığı aynı urgandır
Bırakın da yaşayalım

Şura Aykan

28.

ARKADAŞ Z. ÖZGER ŞİİR ÖDÜLÜ '23

6 Mayıs 2023

anneler çocuklarını doğurmadan öldürür

I

(benden kopan gölge,
hayatımın sonundan başına doğru beni kusuyor.)

buğu bir aldanişa varmak diyerek
zamanın iki dişi arasında
nefsimizin kaburgası ezilirken her kalkışta belirsiz bir aidiyete
taslaklarda yitip biten bir anlam uğruna
vururuz kendimizi kuduz rüzgârlara,

içimizdeki mayınlarla tanışmamak uğruna
dretiriz ayakkabılarımızı tam bağlamayı
yorganımızın dışına taşan
kekrek barınakları,
ve isteriz
çığlıkların altgeçitinde emzirmeyi
o kimsesiz yankıları,

omuzlarımızdaki çürükler ardında
boşluğumuzun leşini asla çıkaramadığımızdan
uğruna bir umutsuz adak keşfetmemek için
kendimizi değil
bizi bize benzeten
daha canlı oyuncaklarımızı kırarız.

tünel serinliğinde seslerin;
tahta beşiklerimizde sallanırken
bir girdabın çekişi gibi çalkalar bizi boşluk,
dibe batan içimizde
artık
askıya kaldırılan bir kıyafettir
kimliğimiz.

ve

aranırken öteki avuçlarda bir merhem pusulası,
yutulurken kör bir arayış

yüzlerimiz her seferinde hayatın rengine silikleşir.

bilmem, neden hâlâ ölü çocuklar deri değiştirir?

aidiyetimiz yok diyerek getirdikleri yerde
metastaz gibi sıçrarken nefesimiz içeri ciğerimize
iznimiz yokken giyotin pencereden dışarı bakmaya

hasrete doğru çekilen bir iptir bazen canlı intihar-

nedensizlikte bir neden gravürü ararken

berrak bakışlarımızda şahlanan kara bir benek varsa
yabancıysak şimdi şah damarımıza
günahıysak şimdi biz kınında yaşamın
aslına dönmek yoksa
aslımız diye bir şey asla olmadıysa
rüyalarımızı derleyip toplarken
siliniyorsak başından sonuna doğru

-hayır,
tanrının bize verdiği yaş günü hediyesidir canlı intihar.

bilmem,
kimlerin intikamıdır anlam.

II

(bedeni bize gitgide küçülen bir hayattı geçmişi yoklamak.)

peşpeşeyken herkes kendi eşiğiyle
bir vedanın ikirciğinde
değiştirilen reklam panoları kadar hızlı olamıyorduk,
ağırlık merkezi kayan bir gövdenin altında
raylara uzanıp uyuyan ruhumuzda
her sabah içtiğimiz büyük boy kahveler
bütün çukurlara güneş açtırmıyordu.

dağınık bir anlamsızlığı
bir dolu tanesi gibi dilimizde eritirken
yıllanmış bir uğultu ardında
o virgülü
bir başkası perçinlememişti.

kıyım
bizi bize yaklaştırırken
odak noktamız ilk defa bulamadıklarımıza kaydığında
bir işlevsel yaratamadıklarını gördüklerinde
tozlu panjurları sökmek isteyip
ağaç kovuğuna işlemek istediğimizde
emeklerken çırpınmak yerine
terse uçmak istediğimizde
biraz da göğüslerimize çamur sürmemiz gerektiğinde
(ki kirlenmeden çocuk olunmaz diyorlardı-)
bizden yalnızca
bir yama diktiler.

(-peki çocuk olduğumuzu yaramıza kim dövme olarak işlemişt?)

ve
doğum izi yaramızsa
hayat dedikleri
açıldığı yerden kopuyor demekti,
soyulan meyvenin kabuğu
soyulan
meyvenin
kabuğu.

özür dilerim,
her anne biraz da suç ortağıdır ecelin

Yiğit Bağcı

28.

ARKADAŞ Z. ÖZGER ŞİİR ÖDÜLÜ '23

6 Mayıs 2023

yoklar kabristanı

oluş ve bozuluş-

-nasıl bir yaprağı yanan ağaç köküne değin yangınsa
insan da hakikatin izini kaybettirdiği külüdür kendi kabristanında.

gölge kristalize olmaya yeltenen bir maskedir

ölmek diye yazılıyordu artık,
uz bilmenin çoğunluğuyla
parmak izlerinden tiksinen şakaklarda
o mezarların üstünde
örtünerek
uyuyorduk
ya da ben
bir yılan gibi kulaksız olmayı diliyordum yalnızca.

herkesin
gizlediği bir rahmi vardı sırtında
için sancılılarıyla yüz çizen
için gri süzülen, için kamburuna sis olan
kaşyarak tırnak içlerinde biriktirdiği kirlle
başkasının irinine yaslanarak
gölge sancısıyla kavrulan.

bize kakalanan miras boğulan bir çiçeğin ikilemiydi

tanrı
diğer hayvanlardan ayrıldığımızı
fersah fersah alınlarımıza kazırken
tembihlemişti çoktan,
halbuki
korkaraktan itiraf edemediğimiz
günlük sayfalarındaki suyu
imzası nefislerin.

ve
bizi kazdıklarında
gebe bırakıyorlardı ölümü
bizi açtıklarında
işte öyle
sessiz bir hafızaydı yalnızca.

kalplerimize attığımız her bir sütürün ismiydi sığındığımız tanrıların isimleri ()

nasıl ki bir zerreye ulaşıyorsa
yalnızca her değirmide
kabuğu soyulan su kaplumbağası
ağızlarımıza tıkadıkları hayat da
göğsümüze uzanan
bir başkasının terk ettiği
soğuk mağaraydı
pustan.

ve
bir gün olur da ölmek istersek
diye giydirdikleri kimsesiz iskelet,
iskemlesinde
ruha uzanmayalım diye
verdikleri bir parmaklıktan
farksızdı.

doğmak peyderpey bir gölgeyi tutmaya tabiydi

kamburumuzu
seyircisiz bir salona verdiğimizde
nasıl tereddütsüzce mahkumiyete sarıldıysak
çürümek kendi tükenişinde kaybolmak değil
ölümün adresini bilmektir.

irşat ettikleri
bizi çıkardıkları yere geri çağırıyordu
ya da aslında yalnızca avunuyorduk
gelmemiştik buraya
hiç.

ol(m)uş ve bozuluş-

-hiçlik dişleriyle hiçbir ölüm kemirilmedi,
söktü kendini kendi coğrafyasından
yok'larcasına.

Yiğit Bağcı